Projekt - Skarbonki

Maciej Wójcik

2023

Spis Treści

- 1. Polecenie zadania
- 2. Opis zadania
- 3. Pseudokod
- 4. Złożoność algorytmu
- 5. Złożoność struktur danych
- 6. Użyte struktury
- 7. Instrukcja uruchomienia

1. Polecenie zadania

Smok Bajtazar ma N skarbonek. Każdą skarbonkę można otworzyć jej kluczem lub rozbić młotkiem. Bajtazar powrzucał klucze do pewnych skarbonek, pamięta przy tym który do której. Bajtazar zamierza kupić samochód i potrzebuje dostać się do wszystkich skarbonek. Chce jednak zniszczyć jak najmniej z nich. Pomóż Bajtazarowi ustalić ile skarbonek musi rozbić.

Zadanie

Napisz program, który:

- wczyta ze standardowego wejścia liczbę skarbonek i rozmieszczenie odpowiadających im kluczy
- obliczy minimalną liczbę skarbonek, które trzeba rozbić, aby dostać się do wszystkich skarbonek
- · wypisze wynik na standardowe wyjście.

Wejście

W pierwszym wierszu standardowego wejścia znajduje się jedna liczba całkowita N (1 <= N <= 1.000.000) - tyle skarbonek posiada smok. Skarbonki (jak również odpowiadające im klucze) są ponumerowane od 1 do N. Dalej na wejściu mamy N wierszy: w i+1-szym wierszu zapisana jest jedna liczba całkowita - numer skarbonki, w której znajduje się i-ty klucz.

Wyjście

W pierwszym i jedynym wierszu standardowego wyjścia należy zapisać jedną liczbę całkowitą - minimalną liczbę skarbonek, które trzeba rozbić, aby dostać się do wszystkich skarbonek.

Przykład

Dla danych wejściowych:
4
2
1
2
4
Poprawnym wynikiem jest:
2
W powyższym przykładzie wystarczy rozbić skarbonki numer 1 i 4

2. Opis zadania

Nasz problem sprowadza się do kilku aspektów:

Od skarbonki w i+1-szym wierszu prowadzimy krawędź do i-tej skarbonki.

Czyli w przykładzie z polecenia:

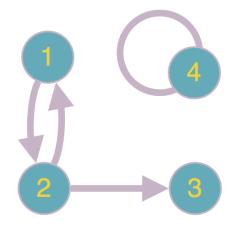
4 - ilość skarbonek

2 -> 1

1 -> 2

2 -> 3

4 -> 4

- O W tym przykładzie, żeby dotrzeć do wszystkich skarbonek musimy rozbić dwie skarbonki:
- Musi to być na pewno odosobniona skarbonka 4, ponieważ w żadnej innej skarbonce nie ma do niej klucza
- Musi to być któraś ze skarbonek 1 lub 2, żeby dostać się do pozostałych skarbonek
- · Nie może to być skarbonka 3, ponieważ w niej nie ma żadnego klucza
- O Do jednej skarbonki jest tylko jeden klucz. To znaczy, że do wierzchołka może wchodzić maksymalnie jedna krawędź.
- O W zadaniu musimy znaleźć minimalną ilość skarbonek, które musimy rozbić, tak aby dostać się do wszystkich skarbonek.

W interpretacji grafowej szukamy najmniejszej ilości wierzchołków dzięki którym przejdziemy przez cały graf.

- Problem można uprościć sprowadzając go do stworzenia drzew, których korzeniem będzie rozbita skarbonka. Naszym rozwiązaniem będzie wyliczenie ile takich drzew powstanie.
- O Skoro nie interesuje nas która skarbonka zostanie rozbita, a która otworzona problem sprowadza się do wyliczenia ilości słabo spójnych składowych grafu.
- Ważną zmianą, którą musimy wprowadzić, jest branie pod uwagę grafu, jako graf nieskierowany.

Jeśli nie interesuje nas które skarbonki zostaną rozbite, a tylko ich najmniejsza liczba, to w grafie interesuje nas czy jest przejście z jednego wierzchołka na drugi, a nie kierunek w którym będzie to przejście.

3. Pseudokod

Do wyliczenia słabo spójnych składowych użyjemy algorytmu Depth First Search. Ilość wywołań tego algorytmu jest równa z ilością rozbitych skarbonek

4. Złożoność algorytmu

Złożoność czasowa:

Ze względu na interpretację iteratora po krawędziach wychodzących, który sprawdza wszystkie krawędzie (nawet te nie istniejące) (Mamy n krawędzi i n wierzchołków) wynosi:

 $O(N^2)$

Złożoność pamięciowa:

Użyty jest wektor odpowiadający za przechowywanie informacji, który wierzchołek został już odwiedzony. Dodatkowa złożoność z tym związana wynosi:

O(N)

N - ilość wierzchołków

5. Złożoność struktur danych

Złożoność czasowa:

Utworzenie grafu (utworzenie macierzy n x n i utworzenie n wierzchołków):

$$O(N^2) + O(N) = O(N^2 + N) = O(N)$$

Dodawanie krawędzi:

Iterator po wierzchołkach wchodzących i wychodzących (ma do przejścia odpowiednio całą kolumnę o wielkości N lub cały wiersz o wielkości N):

Iterator po wszystkich krawędziach:

$$O(N^2)$$

Złożoność pamięciowa:

Przechowywanie macierzy sąsiedztwa $n \times n$:

$$O(N^2)$$

Przechowywanie wierzchołków:

Całkowita złożoność:

$$O(N^2) + O(N) = O(N^2 + N) = O(N)$$

6. Użyte struktury

 Klasa Vertex - obiektom tej klasy przypisywane są indywidualne numery (numery wierzchołków)

```
class Vertex {
private:
    int number;
public:
    int weight;
    std::string label;
    Vertex(int n) {
        number = n;
    }
    int Number() const {
        return number;
    }
};
```

• Klasa Edge - obiekty tej klasy tworzone są z dwoma wierzchołkami V0 i V1

```
class Edge {
    protected:
        Vertex* v0;
        Vertex* v1;

public:
    int weight;
    std::string label;
    Edge(Vertex* V0, Vertex* V1) {
        v0 = V0;
        v1 = V1;
    }
    Vertex* V0() {
        return v0;
    }
    Vertex* V1() {
        return v1;
    }
    Vertex* Mate(Vertex* v) {
        return v == v0 ? v1 : v0;
    }
};
```

• Klasa Iterator - służąca do przemieszczania się po grafie

Posiada ona:

- IsDone() zwraca prawdę jeśli iterator dojdzie do końca
- Operator * zwraca wartość z iteratora
- Operator ++ przesuwa iterator do przodu

```
template <typename T>
class Iterator
{
public:
    Iterator(){;}
    virtual ~Iterator(){}
    virtual bool IsDone() const = 0;
    virtual T& operator*() = 0;
    virtual void operator++() = 0;
};
```

• GraphAsMatrix - zawiera całą implementację grafu jako macierzy sąsiedztwa

Posiada ona:

- Wektor składający się ze wszystkich wierzchołków
- Macierz sąsiedztwa
- Flage IsDirected
- Ilość wierzchołków
- Ilość krawędzi

```
lclass GraphAsMatrix
{
    private:
        std::vector<Vertex*> vertices;
        std::vector<std::vector<Edge*> > adjacencyMatrix;
        bool isDirected;
        int numberOfVertices = 9;
        int numberOfEdges = 0;
```

7. Instrukcja uruchomienia

```
Aby uruchomić należy wpisać:
```

```
c++ main.cpp
```

Aby uruchomić, należy wpisać:

./a.out